

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τελεῖται κανονικῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Πολλαχοῦ ὅμως —καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἑδρας τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων— τελεῖται πανηγυρικῶς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς).

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ

αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει
σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ει ει σα κ ε ε ε

σον μὲ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κϛ ϛ σο ο ον μὲ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μὲ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μὲ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σα ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μὲ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κϛ σο ον μὲ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μὲ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μὲ εις λο γω σπο νη

ρι ι ι ας τϛ προ φα σι ζεσθαιπρο φασειςεν α μαρ

τι ι ι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοιςτην α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λϛ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϛ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μϛ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κϛ σονται τα ρη μα τα μϛ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μϛ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μϛ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σκνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϛ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϛ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϛ την δε η σι ι ιν

μϛ την θλι ψιν μϛ ε νω πι ον αυ τϛ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϛ το πνευ μα μϛ και συ εγ

νωστας τρι βους μϛ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ςν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο επι γινωσκωνμε

Απωλετοφυγηαπεμ και ουκ εστιν ο

εκτητωντηνψυχηηνμη

Εκεκραξαπροςσε Κυρι ει πασει

ηελπισμημερισμουειενγηζωντων

Προοσχεςπροςτηνδεησινμου οτιεταπει

νωθηνσφοδρα

Ρυσαιμεεκτωνκαταδιωκωντωνμεοτιε

κραταιωθησανυπερεμεε

Εξαγαγεεκφυλακτηστηνψυχηηνμη

τξεξομολογησασθαιτωνοματισ

Εμευπομενουσιδικαιοι εωςουαντα

ποδωωωμοι

Εκβαθεωνεκεκραξασοιοι Κυριε Κυρι

εισακουσοντηςφωνηηςμη

Γενηθητωταωτασπροσεχονταειςτηνφω

νην της δε η σε ω ω ως μ8 ^Δ

Ἴστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^Χ ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Tον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας ^Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν ^θ

σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε

ε λη η η σε ^Δ και α να στα α ας ε

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α αν θρω πον ^Δ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^Δ ^Χ ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η ημων το καθ η μων χει
ρο γραφον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω
ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το
κρα α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ
νου ου ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον
ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
ρι ον ^Δ

Σ^{Δι} υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου
την α να α α στα α α σιν ^β αυ τος γαρ λυ τρω
τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ω ν η
μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται
α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι
ναι κο ο ο ο ο σμοον ον ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ται αι σ γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Αινειτε τον Κυριον παντα τα εθνη, επαινεσατε αυτον

παν τε ες οι λα α οι

Ε ν τω σταυρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ

λου ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη Σου ε νε

ε κρω ω σας του θα να α α τουου το κραα α α

τος εν δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε

νο ο ος τω ω ων α αν θρω ω ω πων δια του

το ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι

στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι

οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε

πτη η η η ξαν πυ λας γα ρ χα λ κα ας συ νε ε ε ε

τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ουσ συ νε

ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και

τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η

ξας

Δόξα.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ^{Δι} ον σωτηριον υμνοον αδοοντες εκ
στοματων αναμεεελ ψωωωμεενδε
ευτεπααντες εν οικω Κυ υριιιου προ
σπεεσωωωμεν λεεγοοοντες οε
πιξυλουστανρωθεις και εκνεκρων ανααστας
καιωνενκολποιςτου Πατρος ιλασθηητιταις α
μαρτιιιαιαις ηηημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυ νυ νυ και ααει και εις τους αιωνας
τωναιωωνων ααμην
Π^{Δι}αρηηηληθενηησκιιιααατου
νοομουτηης χαριιιιτοοοςεελθουουου
σης ως γαρ ηβααατος ουουκεεκαιαιε
εετοκαταφλεεεεεγοοομεε
ενηουτω Παρθεενοςεεεεετεεεε
κες και αιπααααρθενοςεεεμειειειει

νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
 ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
 η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
 ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μω ω ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρϛ Γα φ

Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε
 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. ε γνω ρι σας εν

τοις λα οι οισ τη ην δυ υ να μι ι ιν σϛ ϛ

Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην. αυ τη Η αλ λοι ω σις

της δε ξι α ας τϛ ϛ Υ ψι ι ι στϛ ϛ

Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

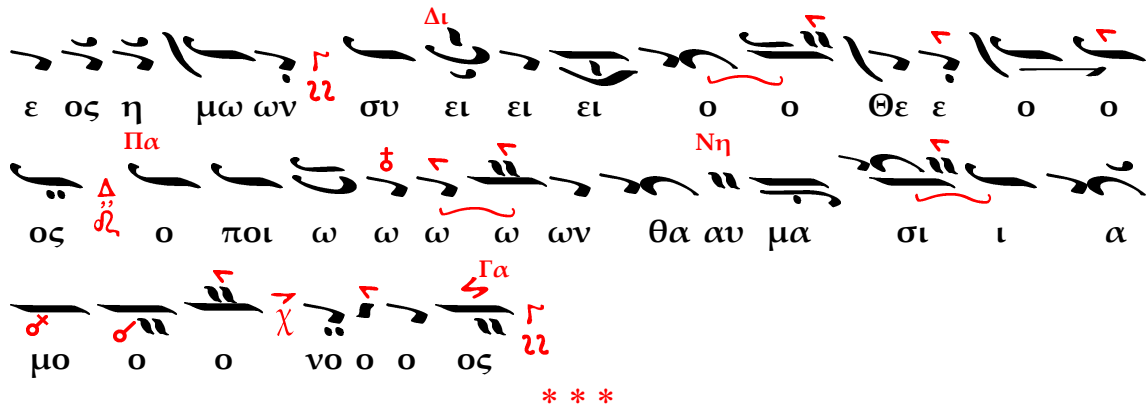
ος ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ο τι μνη σθη σομαι

α ποτ ης αρ χησ των θα αυ μα σι ω ν σϛ ϛ

Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. κ' 19-25).

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὀρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
 ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
 το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
 σοι

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄̇ ρ̄ — Κε ρ

Χ Ἀ να στη τω ο Θε ος ^{υ̇ ρ̇} και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^{υ̇ ρ̇} και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^{υ̇ ρ̇} οι μι **Χ** σουντες αυ τον ^{υ̇ ρ̇}

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα και νον Α γι ον ^{υ̇ ρ̇} Πα α σχα
μυ στι κον ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα α μω μον ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα
με γα ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα των πι στων ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^{υ̇ ρ̇} Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους ^{υ̇ ρ̇}

Χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^{υ̇ ρ̇} ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος ^{υ̇ ρ̇}

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι ^{υ̇ ρ̇} και τη Σι ων ει πα τε ^{υ̇ ρ̇} δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυτη η ημερα ην εποιησεν ο Κυ

ριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν

εν αυτη

Παscha το τερον Παscha Κυριου Παscha

Παscha πανσεβασμιον ημιν ανετειλε Παscha

εν χαρα αληλους περιπτωξωμεθα ωω

ωω Παscha λυτρον λυυυπης και γαρ εκτα

φουσημερον ωσπερ εκπαστου εκλαμψας Χρι

στος τα Γυναιαχαρας επλησε λεεγων κηρου

ξατε Αποστοοοολοις

Ἦχος Παφ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω

Πνευμα αατι

Και νυυυυυ και ααει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πάφ

A να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμπρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη

σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

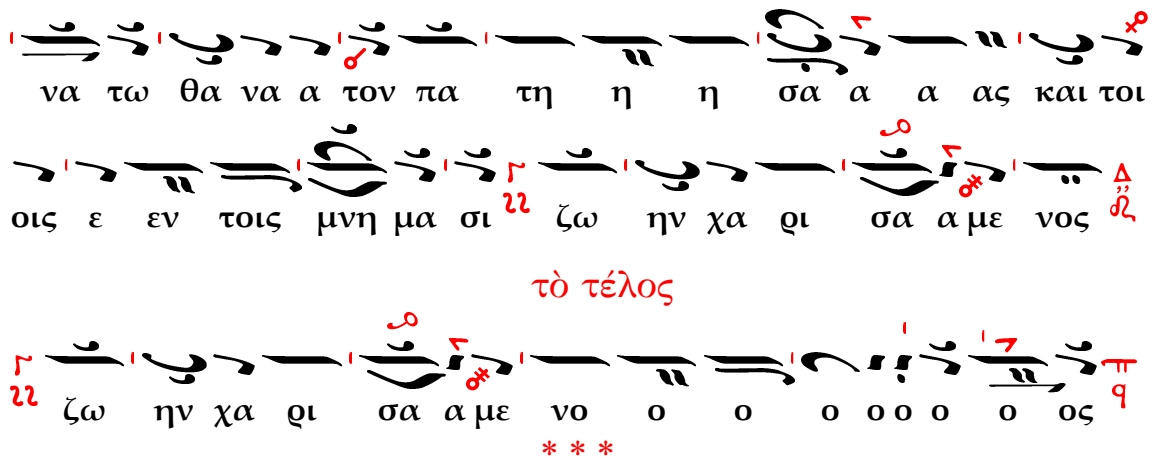
εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *